Dosarul nr. 4r-4230/25 Judecătoria Strășeni, sediul Central
Nr. PIGD 4-25059732-02-4r-29102025 Judecător: Grosu Mihaela

D E C I Z I E

16 aprilie 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în ordine de recurs, *în lipsa participanților la proces*, recursul declarat de avocatul Negrei Nicolae în interesele lui Stratan Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 29 septembrie 2025, adoptată în cauza contravențională intentată în privința lui Stratan Alexandru în baza art.241 alin.(1) Cod contravențional.

Procedura de înștiințare a părților legal executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

La 15.04.2025, ora 09:59, de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Cozma Serghei, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 837885, în privința lui Stratan Alexandru în baza art.241 alin.(1) din Codul contravențional, reținându-se în acțiunile acestuia că, la data de 13.04.2025, ora 23.25, aflându-se pe traseul R1 Chisinau-Ungheni-Sculeni-frontiera cu România, km 23 și 100 m, cu mijlocul de transport de model ,,Audi A5” cu n/î *****, conducea mijlocul de transport și a ignorat cerințele legale date de polițist continuându-și deplasarea, ignorând prevederile RCR pct. 11.

În conformitate cu art. 395 din Codul contravențional, agentul constatator a remis materialele în instanța de judecată în vederea examinării chestiunii privind tragerea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la răspundere contravențională în condițiile art. 241 alin. (1) din Codul contravențional, cu recomandarea de aplicare a amenzii și privare a acestuia de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 29 septembrie 2025 s-a recunoscut vinovat Stratan Alexandru în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional și i s-a aplicat o sancțiune amendă în cuantum de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

S-a explicat lui Stratan Alexandru că, potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Negrei Nicolae în interesele lui Stratan Alexandru a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 29 septembrie 2025, cu dispunerea rejudecarii cauzei și adoptării unei noi hotărâri de înlaturare a caracterului penal al faptei comise de Stratan Alexandru în baza art. 22 Cod contraventional, fapta fiind comisă în stare de extremă necesitate.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond nu a stabilit și nu a analizat existența circumstanțelor atenuante și a temeiurilor care înlătură caracterul contravențional al faptei, limitându-se la o examinare formală, fapt ce ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Relevă că instanța de fond nu a examinat incidența stării de extremă necesitate, în sensul art. 22 Cod contravențional, deși, potrivit declarațiilor lui Stratan Alexandru, la momentul comiterii faptei contravenționale acesta transporta în automobil o persoană care acuza probleme de sănătate și care a solicitat să fie transportată de urgență la spital. În aceste condiții, neconformarea la cerința de stopare a mijlocului de transport ar fi fost determinată de această situație excepțională, fără ca instanța să motiveze de ce nu a reținut existența acestei cauze justificative.

De asemenea, recurentul susține că instanța de fond, în mod pripit, a aplicat răspunderea contravențională în baza art. 241 alin. (1) Cod contravențional, fără a analiza condițiile de individualizare a sancțiunii prevăzute de art. 41 Cod contravențional și fără a ține cont de circumstanțele atenuante, inclusiv conduita sa procesuală, manifestată prin recunoașterea integrală a vinovăției, regretul exprimat și explicațiile oferite asupra circumstanțelor faptei.

Accentuează că nu a fost luată în vedere situația personală a lui Stratan Alexandru, acesta fiind angajat în funcția de conducător auto, iar veniturile

obținute din această activitate constituind unica sa sursă de existență, având inclusiv bunicii la întreținere.

Consideră că sancțiunea complementară aplicată – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni ar avea consecințe disproporționate, contrare scopului sancțiunii contravenționale.

Recurentul a mai opinat că instanța de fond nu a respectat cerințele art. 458 Cod contravențional, întrucât nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, nefiind stabilite toate circumstanțele relevante, inclusiv existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei și vinovăția persoanei. Hotărârea contestată nu cuprinde o motivare suficientă, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța neindicând clar motivele pe care își întemeiază soluția adoptată.

Totodată, recurentul invocă existența unei practici judiciare neuniforme la nivelul Judecătoria Strășeni, arătând că, în cauze similare, nu a fost aplicată sancțiunea complementară a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport, ceea ce ar evidenția caracterul excesiv al sancțiunii aplicate în speță.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul penal constată, că recursul declarat de avocatul Negrei Nicolae în interesele lui Stratan Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Străşeni, sediul Central din 29 septembrie 2025, este neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa unor temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Articolul 440 alin. (1) Cod contravențional, prevede că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În fapt, Colegiul penal constată că, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 nr.837885 din 15.04.2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Cozma Serghei, s-a reținut în acțiunile lui Stratan Alexandru că, la data de 13.04.2025, ora 23.25, aflându-se pe traseul R1 Chisinau-Ungheni-Sculeni-frontiera cu România, km 23 și 100 m, cu mijlocul de transport de model ,,Audi A5”, cu n/î *****, conducea mijlocul de transport și a ignorat cerințele legale date de polițist continuându-și deplasarea, ignorând prevederile RCR pct. 11.

Astfel, agentul constatator a calificat acțiunile lui Stratan Alexandru în baza art.241 alin.(1) Cod contravențional.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) Cod contravențional, cauza contravențională intentată în privința lui Stratan Alexandru, a fost remisă instanței de judecată spre examinarea, conform competenței.

Fiind învestită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță, prin hotărârea din 29 septembrie 2025, l-a recunoscut vinovat pe Stratan Alexandru în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul penal consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare a acesteia.

Din actele cauzei, instanța de recurs constată că, Stratan Alexandru a recunoscut vina în comiterea contravenției imputate de către agentul constatator, fiind de acord cu cele constatate de către acesta.

Totodată, la determinarea soluției sale privind vinovăția lui Stratan Alexandru în comiterea contravenției imputate, instanța de fond a analizat următoarele probe care au fost administrate la materialele cauzei și care confirmă vinovăția contravenientului, după cum urmează: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 837885 din 15.04.2025; demersul cu privire la aplicarea măsurii de siguranță privind ridicarea provizorie a permisului de conducerea a cet. Stratan Alexandru; explicația depusă de către Stratan Alexandru; plic ce conține un CD-R.

În urma analizei efectuate a probatoriului care a fost administrat la materialele cauzei, instanța de recurs stabilește cu exactitate că probele confirmă vinovăția lui Stratan Alexandru, în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod contravențional, după indicii calificativi - neîndeplinirea de către conducătorul de vehicul a indicaţiei legale dată de agentul de circulaţie de a opri vehiculul.

În corespundere cu pct. 11 lit. i) din Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorul de vehicul, este obligat să oprească imediat vehiculul la semnalul agentului de circulație.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanțele de drept descrise, Colegiul constată, că Stratan Alexandru la data de 13.04.2025, ora 23:25, aflându-se pe traseul R1 Chișinău-Ungheni-Sculeni – frontiera cu România, cu mijlocul de transport de model Audi A5 cu n/î PBS 882, conducea mijlocul de transport și a ignorat cerințele legale date de polițist continuându-și deplasarea, fapt ce întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod contravențional.

În ceea ce privește critica referitoare la existența stării de extremă necesitate, Colegiul constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât din materialele cauzei nu rezultă existența unui pericol grav, iminent și inevitabil, în sensul art. 22 Cod contravențional, care să justifice neexecutarea unei obligații legale exprese, respectiv ignorarea semnalului agentului de circulație. Simpla invocare a transportării unei persoane cu probleme de sănătate, în lipsa unor probe concludente care să confirme caracterul urgent și imposibilitatea înlăturării pericolului pe alte căi, nu este suficientă pentru a înlătura caracterul contravențional al faptei.

Or, Colegiul reține că această susținere a rămas la nivel de afirmație, nefiind susținută prin niciun mijloc de probă administrat în cauză, nefiind indicată identitatea persoanei pretins transportate, natura concretă a stării de sănătate invocate, existența unei urgențe medicale reale sau imposibilitatea apelării la alte mijloace legale, precum solicitarea intervenției serviciilor specializate. În absența unor asemenea elemente obiective și verificabile, instanța nu poate reține existența unei situații excepționale de natură să înlăture caracterul contravențional al faptei.

Mai mult, chiar și prin prisma declarațiilor oferite, nu rezultă că pericolul invocat nu putea fi înlăturat prin alte mijloace decât prin ignorarea semnalului agentului de circulație, astfel încât condițiile cumulative ale stării de extremă necesitate nu sunt întrunite. Prin urmare, apărarea formulată sub acest aspect este neîntemeiată și corect a fost înlăturată de instanța de fond. În consecință, apărarea invocată nu întrunește condițiile legale ale stării de extremă necesitate și nu poate produce efecte exoneratoare de răspundere contravențională.

De menționat că procesul-verbal de constatare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza expusă, procesul verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția veridicității.

Fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții. Recurentul nu a făcut dovada celor susținute prin recurs, în sensul că nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina sa de agentul constatator.

Referitor la afirmația recurentului privind nevalorificarea circumstanțelor atenuante, Colegiul reține că instanța de fond a examinat acest aspect și, în lipsa unor probe care să confirme existența unor asemenea circumstanțe în sensul art. 42 Cod contravențional, a concluzionat în mod justificat că acestea nu pot fi reținute. Recunoașterea vinovăției, în sine, nu este de natură să conducă automat la

înlăturarea răspunderii sau la aplicarea unei sancțiuni mai blânde, în lipsa altor elemente relevante.

În ceea ce privește critica privind caracterul disproporționat al sancțiunii, Colegiul constată că aceasta este neîntemeiată, or, instanța de fond a aplicat sancțiunea amenzii în cuantumul minim prevăzut de lege – 350 unități convenționale (17 500 lei), iar sancțiunea complementară a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni are caracter imperativ potrivit art. 241 alin. (1) Cod contravențional, neputând fi înlăturată în lipsa unor temeiuri legale.

Totodată, invocarea unei pretinse practici judiciare neuniforme nu poate constitui temei de casare a hotărârii, în condițiile în care soluția adoptată în prezenta cauză este conformă dispozițiilor legale incidente și circumstanțelor concrete ale speței.

În conjunctura cadrului legal enunțat, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO *Garcia Ruiz versus Spania*).

Aderent, instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal reține că nu există temeiuri de fapt și de drept pentru admiterea recursului, motiv pentru care acesta urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Negrei Nicolae în interesele lui Stratan Alexandru și se menține hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 29 septembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***